

I varje fall synes mig de aktuella rättsfallen visa att prövningstillståndsinstutet icke i alla lägen fungerar på ett tillfredsställande sätt i sk följdmål. Om man för närvarande icke önskar göra några ändringar i själva reglerna för beviljande av prövningstillstånd, vilket synes vara naturligt då institutet prövats under så kort tid, kunde man måhända ändock på andra vägar undvika att sådana situationer uppkommer som i de Sandströmska fallen. Detta skulle tex kunna tillgå på så sätt att kammarrätten aldrig meddelade utslag i följdmål, förrän utslag meddelats av regeringsrätten i det äldre mål rörande samma skattefråga, där prövningstillstånd söktes. En konsekvens härav skulle bli att kammarrätten icke borde på en gång pröva flera års taxeringar för samma skattskyldiga, där enahanda skattefråga är uppe och prövningstillstånd kan bli aktuellt. En sådan praxis borde också kunna bidra till att minska regeringsrättens arbetsbelastning. Tänkbart vore vidare att giva förtur hos regeringsrätten till sådana mål, till vilka följdmål väntar i kammarrätten, varigenom ytterligare rationalisering borde kunna uppnås.

För den skattskyldige måste det i vilket fall som helst förefalla såsom något av ett mysterium om han vinner ett mål i tex en värdeminskningsfråga i regeringsrätten ifråga om 1960 års taxering, men icke får rättelse i efterföljande års taxeringar i samma fråga och i samma skatteinstans, medan resultatet blivit ett annat om kammarrätten ännu icke hunnit avdöma efterföljande års taxeringar vid den tidpunkt, då regeringsrätten meddelat sitt utslag i fråga om 1960 års taxering.

B. af K.

Normalbelopp för existensminimum

Till de lokala skattemyndigheterna.

Centrala uppboränsnämnden fastställde den 3 september 1963 (nämndens tryckta meddelande nr 4/1963) normalbelopp för existensminimum att tjäna till ledning vid bestämmande av existensminimum i det särskilda fallet tills vidare under år 1964.

I proposition nr 33 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit höjning vid inkomsttaxeringen av maximumbeloppet för extra avdrag för nedsatt skatteförmåga. Förslaget innebär i princip ett maximum för sådant avdrag på 4.500 kronor. Avdrag med högre belopp, högst 1.000 kronor för varje oförsörjt barn, skall dock vid tillämpning av de särskilda bestämmelserna i 50 § 2 mom. tredje stycket kommunalskattelagen om extra avdrag vid existensminimum kunna medges sådana barnfamiljer, vilkas inkomst understiger existensminimum. Propositionen har antagits av riksdagen. Ändringarna träder i kraft dagen efter författningens utfärdande och skall tillämpas första gången med avseende å 1964 års taxering.

I anledning av den ändrade lagstiftningen har nämnden fastställt nya normalbelopp för existensminimum att räknat från och med den 1 januari 1964 tjäna till ledning vid bestämmande av existensminimum i det särskilda fallet att gälla tills vidare under år 1964. Därvid har normalbelopp fastställts beträffande envar av de ortsgupper, som gäller lönegruppen (SFS nr 498/1961, ändrad genom

SFS nr 587/1962). De den 3 september 1963 fastställda anvisningarna angående tillämpningen av normalbeloppen för existensminimum skola fortfarande gälla.

Centrala uppboresnämnden får härmed överlämna tablå över de nya normalbeloppen ävensom upprättad hjälptabell med normalbeloppen angivna för månad och vecka. Beloppen i hjälptabellen är beräknade med värde å bostad enligt avdelning B punkt 3 i de den 3 september 1963 fastställda anvisningarna; därvid har för en-

samstående med barn bostadsvärdet beräknats efter ett rum och kök.

De nya normalbeloppen för existensminimum skall omedelbart beaktas vid prövning av ansökningar om befrielse från eller nedsättning av preliminär skatt. Det förutsättes att de lokala skattemyndigheterna så snart sig göra låter genomgår redan behandlade sådana ansökningar avseende år 1964 i och för undersökning av huruvida förhöjt existensminimum kan ifrågakomma.

Normalbelopp för existensminimum avseende år 1964.

	Löneortsgrupp	Belopp i kronor för år		
		3	4	5
1. Ensamstående		4.240	4.500	4.800
2. Sammanlevande makar och likställda		6.300	6.750	7.200
3. Tillägg för varje barn		840	900	960
4. Högsta sammanlagda existensminimibelopp vid skatteavdrag för preliminär skatt och taxering:				
a) för ensamstående utan barn		6.750	6.750	6.750
b) » makar och likställda utan barn		9.000	9.000	9.000

Hjälptabell med normalbeloppen angivna för månad och vecka.

	Löneortsgrupp	Belopp i kronor per avlöningsperiod					
		3		4		5	
		mån.	vecka	mån.	vecka	mån.	vecka
Ensamstående		353	82	375	87	400	92
» + 1 barn		448	104	475	110	505	117
» + 2 »		518	120	550	127	585	135
» + 3 »		588	136	625	144	665	153
» + 4 »		658	152	700	161	745	172
Makar och likställda		525	121	562	130	600	138
» » + 1 barn		595	137	637	147	680	157
» » + 2 »		665	153	712	164	760	175
» » + 3 »		735	170	787	182	840	194
» » + 4 »		805	186	862	199	920	212